

Der findes endnu ikke statistisk materiale til belysning af sagsbehandlingstiden, men sådan statistik forberedes. Sagsbehandlingen kan variere fra nogle få dage til de 3 år, som efter loven er fristen, inden for hvilken en afgørelse af erstatningsspørgsmålet skal træffes.

De anmeldte og behandlede sager kan opdeles i 3 hovedgrupper:

- 1) Sager med mindre eller forsvindende følger,
- 2) Sager om hjælpemidler, proteser m.v.,
- 3) Sager om skader, der efterlader mén og/eller tab af erhvervsevne.

Sagsbehandlingstiden for sager i de to første grupper må skønmæssigt anslås at vare fra få dage til 3 måneder, medens behandlingstiden i gruppe 3-sagerne må skønnes at vare fra ½ til 3 år.

Den gennemsnitlige behandlingstid må antages at være 1½ år, dog noget længere for sager om erhvervssygdomme.

Det er imidlertid ikke muligt med sikkerhed at skønne over udviklingen i den gennemsnitlige behandlingstid i de sidste 5 år. Sagsantallet har været opadgående, ikke mindst for så vidt angår de relativt tunge erhvervssygdomssager, uden at der er sket en tilsvarende personaleudvidelse på området. Heroverfor står bestræbelser på gennem rationalisering at afkorte sagsbehandlingstiden, således at der alt i alt ikke skulle være tale om nævneværdig forlænget ekspeditionstid gennem den omhandlede periode.

Socialministeriet kan henholde sig hertil.

Spørgsmål 17:

Et overslag udbedes over de merudgifter, som administrationen af loven om en karensdag har medført.

Svar:

I bemærkningerne til forslag til lov om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel (karensdag m.v.) er det anført, at forslaget vedrørende indførelse af en karensdag ikke skønnes at medføre administrative konsekvenser af betydning.

Socialministeriet råder imidlertid ikke over materiale, der kan belyse de administrative konsekvenser for private eller offentlige arbejdsgivere.

Det er heller ikke muligt at oplyse de administrative konsekvenser for det offentlige som dagpengemyndighed, men det må formodes, at lovændringerne i en overgangsperiode – som enhver anden ny lovgivning – har medført et øget antal henvendelser til kommunerne, ligesom sikringsstyrelsen har modtaget et større antal henvendelser end normalt.

Det ville dog næppe være muligt, hverken for kommunerne eller for sikringsstyrelsen at udskille henvendelserne vedrørende karensdagen fra henvendelserne om de øvrige lovændringer, der blev gennemført samtidig.

Specielt for sikringsstyrelsens vedkommende kan det oplyses, at indførelsen af karensdagen ikke har ført til ansættelse af nyt personale.

Spørgsmål 19:

Hvad har bestemmelsen i bistandslovens § 37, stk. 4, om supplerende huslejestøtte medført af merudgifter?

Svar:

Under de politiske forhandlinger i efteråret 1982 blev der til supplerende huslejestøtte afsat 45 mill. kr. i 1983.

Det kan ud fra Danmarks Statistiks kvartalsstatistik på kontanthjælpsområdet samt ud fra en kontanthjælpsundersøgelse, foretaget af Kommunernes Landsforening, skønnes, at der i perioden 1. januar – 30. juni 1983 er ydet hjælp til supplerende huslejestøtte på ca. 25 mill. kr.